

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Contra pericula munitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Πολλ' οἱ δὲ ἀλώπηξι, ἐχίνῳ ἐν ἰσχυρῶ.

Multa quid. m. Vulpes, magnum unum novit Echinus.

Vel ut numerum reddamus,

Scit multa Vulpes, unum Echinus, at magnum

Sane Salomon Erinacium inter animalia terræ minima, quæ sapientibus sapientiora sunt, nominat, ut Septuaginta edidere. Nam Leporem vulgata editio ponit.

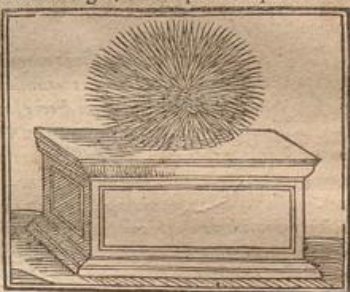
CONTRA PERICULA MUNITUS.

CAP. XXVIII.

Illud quoque super Echino significatum ponunt, ut per hieroglyphicum ejus, hominem ab insidiis & periculis ac cujuscunque fortunæ casibus tutum ostendent. Siquidem is simul atque ferarum se impotentium odorem latratumve senserit, in orbem sese colligit, rostro pedibusque intrinsecus, testudinis more contractis, tergore omni pilæ instar conglobato, spinisque, quibus undecunque munitus est, ad incolumitatem erectis otatur, contactum suum omnibus formidabilem reddens. Ad hæc autem respexisse videtur Horatius Poëta, cum se ita contra fortunæ impetum præparatum scribit, ut sua involutus virtute tutus ab ejus injuria fiat. Ita enim inquit:

Fortuna sevo lata negotio, &
Ludum insolentem ludere pertinax,
Transmutat incertos honores,
Nunc mihi, nunc alii benigna.

Laudo manentem: sceletes quatit
Pennas, resigno qua dedit, & mea
Virtute me involvo, probamq;
Pauperiem sine dote quæro.

ib. 7. Cap. us finem.

PROCRASTINATIONIS DAMNA.

CAP. XXIX.

Atque hoc tam prudens alioqui animal in opportunitate captanda, & periculis evitandis ingenio & natura præmunitus, damni tamen alicujus, ob procrastinationem ingruentis, hieroglyphicum est, si illi fœtus adjicitur suus. Id enim malum ex contatione majus effectum ostendit, propterea quod alvo stimolata quamdiu potest partum differt, quo fit, ut fœtus magis inolefcens, majorem postmodum in pariundo dolorem afferat. Duo ejus genera omnino sunt, maritimum & terrestre, utrique nomen apud Græcos ἐχίνῳ. Terrestris, de quo jam diximus omnibus innotuit sub Erinacii nomine. Hujus quoque

Aristot. de partibus animal. lib. 4. c. 5.

Plin. lib. 9. cap. 31. Echini terrestres speciei duæ.

D species duæ sunt, Suilla, & Canina, quæ quidem rictu & pedibus aut Suillis aut Caninis similibus distinguntur. De Suillis Eucherius: Erinacei chærogrilli nuncupantur, magnitudine prope mediocrium Cuniculorum, qui de cavernis petrarum procedentes, gregatim in eremo, quæ est contra Mare mortuum, pabulantur, qui de cavernis petrarum procedentes, gregatim in eremo, quæ est contra Mare mortuum, pabulantur, qui & Echini dicuntur, ita spinoso defenduntur tegmine, ut nec contingi quidem possint. Par huic cum Formica solertia comparando victu, qui poma aculeis affixa congerat in cavernam: infamis tantum est invidia: nota quod cum optime norit se propter cutem præcipue peti, cujus usus poliendis velleribus inservit, simulac in periculum se adactum videt, urina sua emissa tergus omne conspergit: sibi conscius id inde putrefcere, aculeosque sponte mox decidere.

N

JOAN.